Пише: Родолфо Казадеи
среда, 13 децембар 2017 12:45

У најбољем од свих могућих светова, Јерусалим би био главни град две државе – израелске и палестинске – које би признале све друге државе унутар граница које би биле међународно утврђене и познате. У најбољем од свих могућих светова, Јерусалим би уживао специјалан статус, који би био под међународном заштитом, уз његово уважавање као светог града три религије – јудаизма, хришћанства и ислама. Али, не живимо у најбољем од свих могућих светова, и недељиви Јерусалим је једнострано проглашен за главни град Израела у парламенту те земље 1980. године, после тринаест година војне окупације његовог источног арапског дела (јорданског у то време), након Шестодневног рата. Ниједна држава на свету до сада није признала овај свршени чин, све имају своје амбасаде у Тел Авиву, у граду којег Израел никада није сматрао својом престоницом. Ниједна земља, изузев Чешке и Вануатуа, чије су одлуке у мају-јуну биле реакција на гласање у УНЕСКО-у које је негирало израелски суверенитет над Јерусалимом. Сви остали амбасадори из 161 земље које признају Израел, када се морају сусрести са дипломатама или функционерима израелског министарства спољних послова, путују из Тел Авива до светог града и натраг.

Сједињене Државе су са своје стране одобриле, путем једног закона у Конгресу, премештање своје амбасаде из Тел Авива у Јерусалим, пре него све остале земље, још 1995. године, али то после нису спровеле у пракси. Последња четворица америчких председника – Бил Клинтон, Џорџ Буш (млађи), Барак Обама и Доналд Трамп, током својих изборних кампања, обећавали су бирачима да ће заиста да преместе амбасаду ако буду изабрани. Од свих њих, изгледа да ће само Трамп одржати своје обећање. Зашто то нису учинили његови претходници? Званични мотив био је образлаган жељом да се очува преговарачки процес између Израела и Палестинаца и улога САД као медијатора у том контексту. Реч је о лицемерној мотивацији – Сједињене Државе никада се нису понашале као трећа страна између Израелаца и Палестинаца, у ствари, оне су подупирале status quo који је војно-политички био у корист Израела, и који је креиран током три израелско-арапска рата (1948, 1967, 1973). Деловале су, пазећи да се не посвађају са Израелцима, и не осврћући се на дипломатске и друге протесте Палестинаца.

Пише: Родолфо Казадеи
среда, 13 децембар 2017 12:45

[redacted]

[redacted]

Пише: Родолфо Казадеи
среда, 13 децембар 2017 12:45